

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVI. De Regno & Præliis Antichristi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

mano Capuano Episcopo; ac, vt pro se oraret, petiisse, vt à purgatorij tormentis liberaretur. Certè hoc miraculum contigit centum annis antequam Antichristus apparuerat, ex sentètia omnium hæreticorum huius temporis. Nemo enim ponit aduentum Antichristi, nisi post annum D C. & Gregorij I. obitum. Idem Gregorius refert de aliis apparitionibus animarum, Missas petentium, eodem lib. 4. cap. 55.

De miraculis sanitarum propter imaginũ venerationem, exstat exemplum apud Eusebium, lib. 7. hist. cap. 14. vbi refert ab ea muliere, quam Dominus curauit à sanguinis fluxu, statuat æream Saluatori erectam; herbam autem quandam sub ipsa statua nasci consueuisse, quæ vbi creuisset vsque ad fimbrias imaginis, eamque attigisset, omnium malorum genera curabat. Quo miraculo euidenter est, Deum approbare voluisse sacrarum imaginum cultum.

De sanitaribus concessis diuinitus iis, qui Sanctis aliquid vouerant, sunt innumerabilia apud veteres testimonia, sed insigne testimonium exstat apud Theodoretum, qui lib. 8. ad Græcos, qui est de Martyribus, scribit, suo tempore templum Martyrum fuisse plena tabellis vel simulacris manuum, pedum, oculorum, capitum, & ceterorum humanorum membrorum; quibus indicabantur varia dona sanitarum, quæ homines rei votorum à sanctis Martyribus acceperant.

CAPVT XVI.

De regno & præliis Antichristi.

DE REGNO & præliis Antichristi, quatuor in Scripturis legitur. PRIMO, Antichristum ex humillimo loco prodeuntem per fraudes & dolos regnum Iudæorum adepturum. SECUNDO, pugnaturum, cum tribus Regibus, nimirum Ægypti, Lybiæ, atque Æthiopiæ; & eorum regna, illis deuictis, occupaturum. TERTIO, subacturum sibi alios septem Reges, & eo modo Monarcham totius mundi euasurum. QUARTO, cum innumerabili exercitu toto orbe Christianos persequuturum, & hoc esse prælium Gog & Magog. Quorum omnium cum nihil in Pontificem Romanum conueniat, sequitur manifestè, cum Antichristum nullo modo vocari posse.

ccc 5

De

De PRIMo sic loquitur Daniel, cap. II. *Stabis, inquit, in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius, & veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulenta.* Quem in locum Hieronymus scribit, quod etsi hæc intelliguntur aliquo modo de Antiocho Epiphane, tamen longè perfectiùs impleta sunt in Antichristo: quemadmodum quæ dicuntur in Psalmo 71. de Salomone, intelliguntur quidem de ipso Salomone, sed perfectiùs impleta sunt in Christo. Propterea ibidem Hieronymus, posteaquam exposuerat hunc locum de Antiocho, sequutus Porphyrium, ita subiungit: *Nostri autem & melius interpretantur & rectius, quod in fine mundi hæc futurus Antichristus. Qui consurgere habet de modica gente; id est, de populo Iudaorum, & tam humilis erit atque despectus, ut ei non detur honor regius, & per insidias & fraudulentiam obtineat principatum, &c.* Vbi Hieronymus significat, hanc esse communem Christianorum expositionem. Qua etiam de causa cap. 7. comparat Daniel Antichristum cum cornu parvulo; nimirum propter ipsius vile & obscurum principium.

Et certè hoc primum nullo modo convenit Romano Pontifici; oporteret enim dicere, Romanum Pontificem usque ad annum DC. fuisse obscurissimum, & nullius nominis, & tunc repente, ac per fraudes locum aliquem excelsum occupasse. At hoc est apertè falsum. Nam, ut AUGUSTINVS epist. 160. ait: *In Romana Ecclesia semper viguit Apostolica Cathedra principatus.* Et PROSPER lib. 2. de vocatione Gentium, cap. 6. *Roma, inquit, per sacerdotij principatum amplior facta est arce religionis, quàm solio potestatis.* Et Concilium Chalcedonense in epist. ad Leonem, asserit, Romæ lucere Apostolicos radios, qui inde se ad omnes expandunt, & bona sua cum ceteris communicant. Denique, ipse etiam Ethnicus scriptor AMMIANVS MARCELLINVS lib. 27. scribens de schismate Damasi & Ursicini, dicit; se non mirari, si homines tanto studio contendunt pro Romano pontificatu, cum tanta sint eius opes & amplitudo.

De SECUNDO sic loquitur idem Daniel, cap. 7. *Considerabam, inquit, cornua, & ecce cornu aliud parvulum ortum est de medio eorum, & tria de cornibus primis euulsa sunt à facie eius.* Et infra explicans: *Porro, inquit, cornua decem* Reges

Reges erunt; & alius consurget post eos, & ipse potentior erit prioribus, & tres Reges humiliabit. Et cap. II. explicans qui sint isti Reges tres: Mittet, inquit, manum suam in terras, & terra Aegypti non effugiet, & dominabitur thesaurorum auri, & argenti, & in omnibus preciosis Aegypti: Per Lybiam quoque, & Aethiopiam transibit. In quæ loca **HIERONYMVS** scribens, ac præcipuè in cap. 7. inquit: Dicamus, quod omnes scriptores Ecclesiastici tradiderunt, in consummatione mundi, quando regnum destruendum est Romanorum decem futuros Reges, qui orbem Romanum inter se diuidant, & undecimum surreturum esse Regem paruulum (Antichristum) qui tres Reges de decem Regibus superaturus sit; id est, Aegyptiorum, & Africa, & Aethiopia, quibus interfectis, etiam alij septem Reges victori colla submittent. Idem docent de tribus Regibus ab Antichristo occidendis Irenæus lib. 5. Lactantius lib. 7. cap. 16. & Theodoretus in cap. 7. & II. Danielis.

Hoc autem maximè refellit insaniam hæreticorum, qui Pontificem Antichristum faciunt. Dicant enim, si possunt, quandònam Pontifex Romanus occiderit Reges Aegypti, Lybiae & Aethiopiae, & eorum occupauerit regnum? Theodorus **BIBLIANDER** in suo Chronico dicit, Romanum Pontificem tanquam cornu paruulum, excussisse primum cornu de illis decem, quando Gregorius II. excommunicauit Leonem Imperatorem Græcum Iconomachum, & prohibuit, tributa illi ab Italis reddi, & paulatim principatum eius; id est, Exarchatum Rauennæ obtinuit. **SECUNDVM** cornu dicit excussisse, quando Zacharias Papa deposuit Childericum Regem Francorum, & Pipinum pro eo creari iussit. De **TERTIO** non apertè loquitur, sed videtur indicare, tunc fuisse excussum tertium cornu, quando Gregorius VII. excommunicauit, & deposuit Henricum IV. Imperatorem. Exstat etiam epistola quædam Friderici II. Imperatoris, contra Pontificem scripta; in qua asserit, tria cornua ab Antichristo euulsa, esse regnum Italiae, Germaniae, & Siciliae, quæ sibi potissimum Romanus Pontifex seruire coëgit.

At hæc vanissima sunt. Nam in primis Daniel nō de regno Galliae vel Germaniae loquitur; sed de regno Aegypti, Lybiae & Aethiopiae. Deinde nullum eorum Regum Papa occidit,
Anti-

Antichristus autem tres illos Reges interficiet, ut Hieronymus dicit. PRAETEREA, Antichristus sibi illa regna vendicabit, non aliis tradet: At Pontifex regnum Galliarum non sibi, sed Pipino tradidit: Et Imperatore deposito, alium creauit, non sibi Imperium vsurpauit. Et similiter quando priuatum Leonem Imperatorem principatu Rauennae, non sibi vendicauit principatum illum, sed Regibus Longobardorum permisit: quae tamen postea Pipinus, deuictis Longobardis, Pontifici donauit. DENIQUE, si deponere Principes est cornua excutere, non erunt tria, sed multo plura ab Antichristo excussa. Constat enim, à Pontificibus fuisse depositos praeter Leonem III. Graecum, & Childericum Francum, etiam Henricum IV. à Gregorio VII. Othonem IV. ab Innocentio III. Fridericum II. ab Innocentio IV. Qui omnes re ipsa Imperium amiserunt.

De TERTIO habemus testimonia veterum apertissima. Lactantius lib. 7. cap. 16. & Irenaeus lib. 5. dicunt, Antichristo posteaquam occiderit tres Reges ex decem, reliquos continuo subiiciendos, & tum ipsum omnium Principem futurum. HERONYMVS in cap. II. Dani. in illud: Et faciet, quae non fecerunt Patres eius: *Nullus, inquit, Iudeorum absq[ue] Antichristo in toto & inquam orbe regnauit.* Chrysostomus in 2. Thimo. asserit, Antichristum Monarcham futurum, & successurum Romanis in Monarchia, sicut Romani successerunt Graecis, Graeci Persis, Persi Assyriis.

Denique, CYRILLVS catech. 15. dicit, Antichristum Monarchiam adepturum, quae antea fuerat Romanorum. Et satis aperte deducitur haec Patrum sententia, ex Apocal. cap. 17. ubi legimus: *Et decem cornua, quae vidiisti, decem Reges sunt. Hi unum consilium habent, & virtutem, & potestatem suam bestia tradent.* Hoc autem nullo modo conuenire Romano Pontifici, certum est. Nec enim vnquam Pontifex Rex fuit totius orbis terrarum.

De QUARTO loquitur Ioannes Apocal. 20. *Et cum consummati fuerint mille anni, soluetur Satanus de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quae sunt super quatuor angulos terra Gog & Magog, & congregabit eos in praelium, quorum numerus est sicut arena maris. Et ascenderunt super latitudinem terra, & circueverunt castra Sanctorum, & ciuitatem*

dilectam. Et descendit ignis de caelo, & deuorauit eos: & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, & ibi & bestia & Pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in secula seculorum. His verbis describitur vltima persecutio, & finis eius. De qua re sic loquitur **AUGUSTINVS** lib. 20. de ciuit. Dei, cap. 11. *Hac erit nouissima persecutio, nouissimo imminente iudicio, quam sancta Ecclesia toto terrarum orbe patietur, & vniuersa scilicet ciuitas Christi ab vniuersa Diaboli ciuitate, quantacunque erit & traque super terram.* Similia habentur Ezech. 38. 39. quæ sunt breuiter exponenda propter multos, qui de hac re exstiterunt errores.

CAPVT XVII.

De Gog & Magog.

PRI MA igitur sententia, siue potius error est Iudæorum, qui docent, Gog esse Antichristum, Magog esse Gentes Scythicas innumerabiles, quæ latent intra Caspios montes. Venturum autem esse Gog; id est, Antichristum, cum Magog; id est, cum exercitu Scytharum, illo ipso tempore quo Messias primum apparebit in Hierusalem, & tunc prælium committendum in Palæstina, & tantam stragem futuram in exercitu Gog, vt per septem annos Iudæi nõ sint cæsuri ligna ex arboribus ad ignem struendum, sed crematuros hastas, & clypeos, & similia instrumenta, quæ iacebunt vbique cum cadaueribus, & deinceps futura secula antea, &c.

Refert hanc opinionem Hieronymus in cap. 38. Ezech. & Petrus Galatinus lib. 5. cap. 12. contra Iudæos, & Rabbi David Khimhi in commentarijs Psalmorum passim. Sed Iudæi in duobus errant. **PRIMO**, quod putant prælium Gog & Magog futurum in primo Christi aduentu, confundentes primum cum secundo; cum tamen Scripturæ aperte doceant, in primo aduentu Christum venturum in humilitate, & tanquam ouem mansuetam immolandum, vt patet Isai. 53. & alibi. **SECUNDO**, quod putant, Antichristum venturum, contra se, & cum suo Messia pugnaturum; cum tamen Antichristus reuera ipsorum Messias sit futurus, & pro Iudæis contra verum Christum Saluatorem nostrum pugnaturus.

SECUN-